O SINGURĂ FAMILIE: A SPORTULUI

Însemnări

Cînd vorbim despre rachete simţim o strîngere de inimă : ne gîndim la îngrijorarea omenirii care trăieşte sub spectrul acestor arme distrugătoare. Dar iată că rachetele pot să însemne şi altceva decît ameninţarea cu moartea... De o vreme încoace, tineretul, copiii chiar, începînd de la vîrsta primilor ani de şcoală, încearcă — şi spunem că reuşesc pe deplin — să demonstreze că proiectarea, construirea şi lansarea unor nave „cosmice", rachete, constituie un frumos şi spectaculos sport — rachetomodelismul.

Ce înseamnă aceasta? Am răspuns rememorînd o secvenţă de la recentul campionat mondial de rachetomodelism, desfăşurat în Polonia, la Novy Sacs. Cîteva sute de sportivi de cele mai diverse vîrste şi profesii, şi din cele mai diferite colţuri ale pămîntului, se precipitau în jurul rampelor de lansare. Competiţia propriu-zisă se încheiase. Sportivii noştri, reamintim, cîştigaseră 3 medalii de bronz, succes meritoriu, iar Mircea Boşcoianu realizase şi un frumos record naţional. Şi acum, iscusiţii constructori de minirachete vroiau să dovedească în faţa unui numeros public frumuseţea pasiunii lor. O rachetă verde şi de pe rampele de lansare au început să ţîşnească în văzduh navele, de felurite forme, realizate după toate tipicurile cosmonauticii. Şi acolo sus, la 1 000 m şi chiar mai mult, se declanşau, brusc, paraşutele. Şi rachetele reveneau spre sol, purtate de vînt, legănînd în spaţiu lungi panglici pe care scria cu litere fosforescente : „Pace !", „Prietenie !", „Sportivitate!". Aşadar, mesaje ale păcii !

Întrecerile mondialelor au fost spectaculoase, disputate, fiecare sportiv privind spre adversar cu gîndul de a-l depăşi, de a-l învinge. Dar în actul final au format cu toţii, din orice ţară au venit, o singură, familie : a sportului.

Viorel IONCEANU

SPORTURILE DE IARNĂ DIN JUDEŢUL HARGHITA

(Urmare din pag. 1)

tru ca tradiţia să nu fie infirmată...

HOCHEI : Prea multe talente... se pierd pe drum !

Iscusiţii mînuitori ai crosei din Miercurea Ciuc — care în 1979 au aniversat 50 de ani de hochei — au cucerit, începînd din 1949, cinci titluri de campioni ai ţării, ultimul cîştigat de echipa Voinţa în 1963. Din acel an, patinoarul artificial din Bucureşti a început să producă primii jucători de marcă, echipele Steaua şi Dinamo devenind formaţii de neîntrecut. În 1971 s-a realizat şi visul hocheiştilor harghiteni, în acel an dîndu-se în folosinţă noul patinoar artificial din Miercurea Ciuc. Suporterul local a continuat însă să se consume între speranţă şi decepţie, deoarece **după 1963 nici o echipă din judeţul Harghita n-a mai reuşit să recîştige invidiatul titlu.** În această luptă pentru ascensiune s-au folosit diverse forme de relansare, începînd cu clase speciale de hochei la diferite şcoli şi terminînd cu reciclarea antrenorilor. În actualul sezon competiţional judeţul Harghita are 3 echipe — S.C. Miercurea Ciuc, Progresul M. Ciuc şi Avîntul Gheorgheni în primul eşalon. Vor obţine ele succesul mult dorit în actuala ediţie a campionatului divizionar ? E greu de dat un răspuns afirmativ. Cert este că se resimte acea nedorit de mare perisabilitate în procesul de formare a valorilor. Un exemplu edificator : din cei 80 de copii selecţionaţi de cunoscutul antrenor Imre Mezei în clasa I, ajunşi astăzi în clasa a XII-a, doar trei şi anume **Carol Antal, Lajos Bedő** şi **Arpad Şofron** au promovat în formaţia S.C. Miercurea Ciuc, iar alţi patru joacă în echipa de juniori a acestui club. **Restul... s-au pierdut pe drum !**

Judeţul Harghita, care din 1982 are la Gheorgheni al doilea patinoar artificial acoperit, a rămas cel mai important centru de hochei din ţara noastră. În prezent, 6 jucători de aici sînt selecţionaţi în lotul de seniori, tot atîţia în cel de tineret, iar 7 juniori fac parte din echipa naţională.

SCHI : „Producţia" antrenorilor, în scădere

În zona Ciucului s-au pus bazele practicării schiului alpin, de fond şi biatlon. În oraşele Gheorgheni şi Topliţa s-au înfiinţat secţii de schi-fond, iar la Odorheiu Secuiesc în prim-planul preocupărilor s-au situat săriturile de la trambulină. Accelerînd prin toate mijloacele ritmul de pregătire a tinerilor, antrenorul Damian Stan, din Topliţa s-a mîndrit cu fondista **Magdalena Hîrlav**, participantă la C.M. din 1982, iar tehnicienii **Tiberiu Biro** şi **Francisc Bonis** de la C.S.Ş. Miercurea Ciuc au reuşit ca elevele lor **Carmen Cosma** — la slalom uriaş, **Suzana Nagy** — la slalom special şi **Maria Balogh** — la coborîre, fete aflate încă la vîrsta junioratului, să cîştige în 1981 titlurile de campioane la senioare. Domnice de afirmare, **Carmen Cosma** şi **Suzana Nagy** au fost promovate în lotul olimpic. Dar, poposind prea mult în frumoasele amintiri, ele n-au mai respectat programul de pregătire şi, în consecinţă, n-au îndeplinit normele de control. De asemenea, de fondista **Magdalena Hîrlav** nu se mai aude nimic. Din păcate, cadrele tehnice au căzut într-o stare de espectativă în care „analizează", „proiectează", „se gîndesc", dar un lucru e clar : producţia de valori a scăzut evident !

SANIE : O secţie sătească devansează centrele de la oraş

În evidenţa C.J.E.F.S. Harghita figurează patru secţii de sanie: S. C. Miercurea Ciuc, C.S.Ş. Miercurea Ciuc, Viitorul Subcetate şi Ştiinţa Sărmaş. Toate aceste secţii au piste de concurs improvizate, cu excepţia sportivilor din comuna Sărmaş. Ştiut fiind cît de greu se amenajează o pistă regulamentară, am ţinut să vizităm pe elevii Şcolii generale nr. 1 din Sărmaş, comună situată la circa 10 km de Topliţa. **„Este una dintre cele mai bune piste de sanie din ţară"** — ne informează profesorul de educaţie fizică **Ion Rizea**, directorul şcolii, îndemnîndu-ne să ne convingem.

Situată la o altitudine de 700 m, pista lungă de 540 m are 8 viraje (cu mantinele de protecţie), rampă de lansare, cabană-vestiar şi cabine pentru arbitraj. **„Tot ceea ce vedeţi** — ne-a explicat gazda — **s-a făcut cu mîinile elevilor şi cu ajutorul părinţilor lor, prin contribuţia voluntară a sătenilor".**

Deci, cu iniţiativă şi eforturi, elevii Şcolii generale nr. 1 din Sărmaş şi-au asigurat condiţii bune de pregătire şi concurs. **Melania Roşca, Florina Pintea, Ilie Caşarcă** şi **Horaţiu Vodă** reuşind să urce deja pe podiumul cîtorva concursuri republicane.

★

În clasamentele anului 1982 privind contribuţia unităţilor sportive cu selecţionabili în loturile olimpice şi naţionale, S.C. Miercurea Ciuc se află pe locul 3, C.S.Ş. Miercurea Ciuc pe 8, C.S.Ş. Gheorgheni pe 18, C.S.Ş. Topliţa pe 19 şi Voinţa Odorheiu Secuiesc pe 20—26, iar în ierarhia generală, pe judeţe, Harghita se situează pe poziţia a III-a, în urma judeţului Braşov şi a municipiului Bucureşti. **„Faţă de condiţiile pe care le avem, nu ne putem declara pe deplin mulţumiţi cu poziţia ocupată",** ne-a spus autocritic tovarăşul **Zsigmond Balogh**, preşedintele C.J.E.F.S. Harghita.

Într-adevăr, în zonele Ciucului, Gheorgheni, Topliţa şi Odorheiu Secuiesc există încă multe rezerve pentru a căror valorificare este necesar să se lucreze la cota maximă.

SPADASINII ŞI FLORETISTELE DESCHID SEZONUL COMPETIŢIONAL 1984

Activitatea competiţională internă la scrimă debutează azi, în sala Floreasca din Capitală, odată cu desfăşurarea primei faze a campionatului naţional individual de spadă. În urma întrecerilor de azi se vor cunoaşte cei 24 spadasini care îşi vor disputa, înaintea Jocurilor Olimpice de vară, titlurile de campioni pe anul 1984. Vineri vor intra pe planşe floretistele, pentru aceeaşi fază a probei individuale.

Simbătă şi duminică, ambele arme vor fi în focul disputelor primei etape a diviziilor naţionale „A" şi „B".

Handbalul feminin în anul 1983

MOMENTUL ESTE DIN NOU PRIELNIC OBŢINERII MARII PERFORMANŢE. SĂ FIE VALORIFICAT !

Sfîrşitul de an a coincis, pentru handbalul feminin românesc, cu încheierea conturilor şi în activitatea competiţională internaţională, la recentul campionat mondial (grupa „B") din Polonia echipa ţării noastre ocupînd locul III. Orice om care cunoaşte cît de cît faptele va fi de acord că 1983 a marcat o treaptă calitativă în comportarea reprezentativei României, la toate competiţiile la care a fost prezentă ocupînd locurile 1, 2 sau 3, cu excepţia „Trofeului Iugoslavia", unde s-a clasat pe poziţia a IV-a, şi aceasta în compania formaţiilor din elita mondială : U.R.S.S., Ungaria şi Iugoslavia (clasate în ordinea enumerării la „mondialele" de anul trecut de la Budapesta), R. D. Germană şi Cehoslovacia.

Precizăm că, la timpul potrivit (după C.M. grupa „A" din Ungaria), am luat atitudine critică faţă de comportarea necorespunzătoare a handbalistelor române, arătînd, fără menajamente, cauzele acelui modest loc 8. Este drept, noi nu ne-am propus atunci să... demolăm — şi cu atît mai puţin am face asta acum — echipa noastră de handbal, pentru simplul motiv că ne-am aflat tot timpul alături de ea, am văzut munca fără drămuire a fetelor, am crezut în capacitatea celor doi antrenori, **Pompiliu Simion** şi **Eugen Bartha**, de a găsi cele mai bune soluţii menite să redreseze o disciplină care — să nu uităm — ne-a adus de multe ori satisfacţii, cucerind — cu mai bine de 20 de ani în urmă — titlul mondial. Şi iată că echipa României a făcut, în sfîrşit, din nou pasul atît de mult aşteptat, care îi deschide drumul spre vîrful piramidei. Clasarea pe podium la două mari competiţii internaţionale oficiale (locul II la „Cupa Elegant" din Ungaria, locul III la turneul de la Vilnius, unde s-au desfăşurat „internaţionalele" U.R.S.S.), ca şi cîştigarea turneului de la Bacău — sînt argumente care ne permit să afirmăm că **handbalul feminin românesc se află pe un drum ascendent.** Asemenea rezultate, împreună cu cele de la campionatul mondial, unde s-au obţinut cinci victorii (singura înfrîngere, doar la un gol diferenţă, în compania puternicei reprezentative a R. D. Germane, se explică, în principal, prin scoaterea din joc a trei jucătoare de mare eficienţă, **Gheorghiţa Oprea, Laurica Lunca** şi **Zoranca Ştefanovici** şi, evident, şi prin cîteva slăbiciuni în comportarea echipei în ultimele minute ale partidei), au fost posibile ca urmare a convocării la echipa naţională a celor mai bune handbaliste ale momentului, pregătirilor judicioase, eforturilor jucătoarelor şi tehnicienilor. Spre deosebire de anii trecuţi, se poate spune acum că „naţionala" se prezintă ca un organism închegat sufleteşte şi nu credem că greşim afirmînd că, în principal, aici se află cheia succeselor din acest an. Pe plan tehnic, datorită unei bune pregătiri a jocului în ambele lui faze, cu o apărare agresivă, modernă şi avansată, cu un atac dinamic, combinativ, cu acţiuni tactice bine puse la punct, echipa şi-a căpătat încrederea în forţele proprii, în posibilitatea de a aborda cu succes meciuri cu echipe din eşalonul valoric superior. Prin renunţarea la unele jucătoare experimentate, dar plafonate, înlocuite cu handbaliste tinere — promovate, curajos am spune, chiar de la junioare, fără a se mai dispune de timpul necesar ca acestea să fie trecute prin „focul" unor mari întreceri — echipa României a cîştigat în forţă şi eficacitate. Este un merit al antrenorilor că au reuşit — într-un timp relativ scurt — să aducă la acelaşi numitor, pe toate planurile, o echipă eterogenă ca alcătuire, concepţie de joc şi stil de muncă. Pentru că, nu trebuie uitat, spre deosebire de alte echipe naţionale, formate pe scheletul a două-trei formaţii de club, reprezentativa ţării noastre a avut în componenţă jucătoare de la 8 unităţi sportive : Ştiinţa Bacău, Rulmentul Braşov, TEROM Iaşi, Hidrotehnica Constanţa, A.E.M. Timişoara, Rapid Bucureşti, Chimistul Rm. Vîlcea şi Mureşul Tg. Mureş. A fost de asemenea necesară recalificarea pe posturi a unor jucătoare — lucru foarte greu — ele înţelegînd această necesitate şi depunînd eforturi pentru a face faţă noilor sarcini : Elena Ciubotaru — de pe extrema dreaptă pe inter dreapta, Zoranca Ştefanovici — de pe inter stînga pe extrema stîngă, Maria Verigeanu — de pe centru sau inter pe postul de extrema stîngă.

Ajunşi la acest capitol, reamintim că, în pofida hotărîrii federaţiei prin care se cerea antrenorilor de la cluburi să pregătească echipele ţinînd seama de necesităţile formaţiei reprezentative, ei nu şi-au făcut datoria, nevăzînd — în linii mari — altceva decît... scorul meciului de duminică ! Astfel de interese înguste nu sînt, desigur, de natură să ajute progresul handbalului feminin românesc şi este nevoie să se intervină din nou, cu fermitate, cu obligaţii precise (şi, la nevoie, cu sancţiuni) pentru tehnicienii din ale căror loturi sînt cooptate jucătoare pentru echipa României.

Cîteva cuvinte şi despre valoarea campionatului nostru intern. Aceasta este destul de scăzută, după opinia noastră, dovadă şi faptul că — de regulă — reprezentantele noastre au părăsit cupele europene după primul tur.

O problemă parţial rezolvată este aceea a contactului schimbului de mîine cu valorile de vîrf ale handbalului european. Anul trecut, cînd au avut loc campionatele mondiale feminine de tineret, handbalistele noastre nu au fost prezente, deşi aveau şansa obţinerii unei medalii. Tinerele handbaliste au fost astfel lipsite de posibilitatea de a-şi verifica potenţialul în compania unor echipe de mare forţă.

Acum, cînd momentul este prielnic, se cere conjugarea eforturilor tuturor factorilor pentru ca handbalul feminin românesc să reintre între cele mai bune echipe ale lumii.

Ion GAVRILESCU

CAMPIONATUL MASCULIN DE HANDBAL

(Urmare din pag. 1)

teren propriu, dar Steaua deţine, în avantajul său, experienţa meciurilor grele în deplasare. Există, deci, un echilibru general, care va putea fi rupt numai de plusul de formă, de calmul şi stăpînirea de sine ale uneia dintre combatante.

În rest, meciuri cu pronostic „1" în majoritatea cazurilor, adică cu şanse mari pentru gazde de a încheia în favoarea lor disputa cu oaspeţele. Doar partida dintre **Tractorul Braşov** şi **Constructorul Oradea**, un veritabil derby al... codaşelor, este deschisă oricărui rezultat. Cele două formaţii încearcă cu disperare să se salveze de la retrogradare şi nimeni nu poate prevedea deznodămîntul. Mai ales că unele „surprize" („remize de salon") încurcă şi mai mult lucrurile... Să sperăm că „arbitrii" (echipele neimplicate în lupta pentru supravieţuire în „A") vor fi mai corecţi şi, mai ales, să aşteptăm rezultatele disputei directe între formaţiile care luptă pentru onoarea de a rămîne pe prima scenă a handbalului nostru.

JURNAL DE VACANŢĂ

(Urmare din pag. 1)

număr de vagon avem ?". „Tovarăşe profesor, mai este zăpadă la Predeal?" — întreabă *o „căciuliţă roşie" cu nas cîrn. Bagaje, în afara celor obişnuite, între care predomină rucsacurile, sănii şi schiuri. Călătorii obişnuiţi, grăbiţi, aruncă priviri spre grupurile mari de pionieri şi elevi, îmbrăcaţi în costume multicolore, şi zîmbesc uşor emoţionaţi. Nu poţi să nu fii mişcat de drăgălăşenia lor, de buna lor dispoziţie, de veselia care-i stăpîneşte. Se află uşor despre ce este vorba :* „Sînt copiii bucureştenilor care pleacă în vacanţă. Tabere obişnuite...".

La sosirea trenului aşteptat, „şuvoaie" de copii — precipitaţi sau, unii, neaşteptat de calmi, fiindcă sînt obişnuiţi ai taberelor — se îndreaptă spre vagoane, ocupîndu-şi cuminţi locurile. Încet, totul se linişteşte, din megafoane se aude „glasul roţilor de tren" şi garnitura lungă, plină de copii de toate vîrstele, pleacă pe sub Podul Grant spre cine ştie care colţ al ţării...

Ne întoarcem de pe peron printre mulţi dintre părinţii care i-au condus, majoritatea preocupaţi de... batiste cu care-şi şterg ochii. Între aceştia, un bărbat care, deşi nu-i părinte, poate fi văzut... la toate trenurile care pleacă în vacanţă cu copiii. Şi nu doar în această iarnă (vacanţă), ci de aproape 22 de ani. Îl cunoaştem, este Ion Talmazan, *directorul administraţiei taberelor şcolare de pe lîngă Inspectoratul şcolar al municipiului Bucureşti.*

— Cîţi au plecat azi, tovarăşe Talmazan ? *(n.r. discuţia o purtăm în dimineaţa zilei de miercuri 4 ianuarie).*

— Circa 800 ! Dar azi e o zi cu plecări mai puţine. Pe 3 ianuarie au părăsit Capitala aproape 6 000 de pionieri şi elevi — de fapt elevi ai şcolilor generale şi liceelor din Capitală. Merg pînă la birou şi peste două ore revin. Pleacă alt tren...

Plecăm împreună şi, pe drum, la sediul administraţiei, aflăm alte lucruri interesante legate de activitatea a mulţi, foarte mulţi oameni de la M.E.I., Inspectoratul şcolar al Capitalei, U.G.S.R., M.T.Tc., O.J.T. Prahova, O.J.T. Braşov, I.T.H.R. Bucureşti ş.a., angrenaţi în această activitate încă din toamnă. Lucru firesc, fiindcă, aproape de necrezut, numai din Capitală, în cursul acestei vacanţe vor pleca în diferite tabere circa 45 000 de elevi. În serii de 3—7—10—12 zile. Unii pleacă, alţii vin, o adevărată armată de copii în mişcare ! Unde se duc ? În diferite locuri frumoase ale ţării, alese cu grijă, cum sînt în Valea Prahovei sau la Tuşnad, la Călimăneşti, sau Borsec, la cabane sau case de odihnă.

Ni se explică de către cei ce s-au ocupat de petrecerea cît mai plăcută a acestei vacanţe că taberele pot fi şi ele de mai multe feluri. De pildă, de odihnă, cu profil sportiv (pentru învăţarea schiului), sau cu profil ştiinţific. La Voineasa, spre Valea Oltului, între 4—15 ianuarie, are loc o tabără de... matematică. Elevii aceştia se destind, fac sport sau excursii, dar, în principal, se preocupă de matematică pentru viitoare concursuri, olimpiade. Împreună cu profesorii lor, aceştia sînt elevi de la Şcoala generală 36, Liceul N. Bălcescu, Liceele industriale nr. 10 şi 27, etc.

Bineînţeles, programul în aceste tabere este făcut... pe placul tuturor şi cuprinde acţiuni sportive, cultural-educative, seri culturale, seri de carnaval etc. Socotim că nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti de cei circa 2 500 de învăţători şi profesori care pleacă cu aceşti copii şi le poartă grija. Ni s-a sugerat chiar să amintim numele cîtorva dintre aceştia care, de ani, sînt „pionii" de bază ai acestor acţiuni. Iată-i : Gh. Olaru, Gh. Bedereag, Gh. Rîndaşu, A. Herman, S. Călinescu, E. Jecu.

Fotbal

CONVOCAREA LOTULUI REPREZENTATIV

Antrenorii **Mircea Lucescu** şi **Mircea Rădulescu** au convocat pentru mîine, la Bucureşti, un lot lărgit de selecţionabili în vederea efectuării controlului medical.

Vor fi prezenţi (la hotelul „23 August", ora 20) următorii jucători : **Lung, Moraru, Iordache, Manu** — portari ; **Rednic, Negrilă, Ştefănescu, Iorgulescu, Stancu, Zare, Andone, Al. Nicolae, Iovan, Ungureanu, Văetuş, Munteanu II** — fundaşi ; **Ţicleanu, Bölöni, Klein, Balint, Movilă, Augustin, Mulţescu, Rada, Mateuţ, Irimescu, Petcu** (Corvinul) — mijlocaşi ; **Gabor, Geolgău, Cămătaru, Coraş, Hagi, Balaci, Orac, Lăcătuş** şi **Şoiman** — înaintaşi.

După vizita medicală, lotul (restrîns) se va deplasa la Poiana Braşov, unde se va da startul pregătirilor pentru o cît mai bună comportare a tricolorilor noştri la turneul final al campionatului european.

În cadrul preparativelor echipei naţionale pentru C.E. din Franţa se înscrie şi un turneu pe care aceasta îl va face, începînd cu a doua jumătate a lunii ianuarie, în unele ţări din America Centrală.

ANALIZA ACTIVITĂŢII DE TOAMNĂ

Astăzi, de la ora 9, la hotelul Turist, din Capitală, are loc consfătuirea organizată de Federaţia de specialitate, în cadrul căreia se va face **analiza activităţii fotbalistice în sezonul de toamnă 1983**, după care **Mircea Lucescu**, directorul tehnic al F.R.F. şi antrenorul principal al echipei naţionale, va face o expunere privind **contribuţia cluburilor la pregătirea echipelor reprezentative — „A", olimpică, de tineret şi juniori —, direcţionarea activităţii fotbalistice în returul campionatului 1983—84 în vederea participării echipei României la turneul final al Campionatului european, care va avea loc în vara acestui an, în Franţa.**

În zilele de 6—7, antrenorii de la divizionarele „A" şi „B" vor lua parte la o instruire privind activitatea din perioada următoare.

Locul 3 : Costică Ştefănescu

CĂPITANUL DE ECHIPĂ CARE TACE ŞI... FACE

S-a petrecut spre începuturile carierei de fotbalist a lui **Costică Ştefănescu** un fapt anume, ieşit din comun, care-i anunţa, încă de pe atunci, în primăvara lui 1969, viitoarele mari performanţe. Component al echipei naţionale de juniori, participante la tradiţionalul turneu de la Cannes, tînărul jucător român primea, la finele competiţiei, două trofee, o cupă, mai mică, care revenea anual celui mai bun fotbalist al întrecerii, şi o alta, mai mare, care se atribuia căpitanului de echipă învingătoare. „Nu era greu, povesteşte Gh. Ola, antrenorul naţionalei de juniori a acelor ani, **să-i pronosticezi lui Costică Ştefănescu o splendidă carieră. Dotat cu capacitate de efort, cu o tehnică de invidiat. Ştefănescu îndeplinea rolul pe care-l juca şi în echipa de juniori a Stelei: acela de mijlocaş ofensiv, el acţionînd mai mult ca un inter, ceva în genul lui Constantin, „idolul" lui din echipa mare".**

În toamna aceluiaşi an, Ştefan Covaci îl promovează în formaţia de seniori a Stelei, într-o linie de atac alături de Gigi Tătaru, Voinea şi Creiniceanu.

Crescînd în umbra lui Tătaru şi, apoi, a lui Iordănescu, „copilul minune" al Stelei, Ştefănescu nu se dezvoltă pe măsura talentului, motiv pentru care, prin '73, acceptă schimbul cu Sameş, pe care echipa bucureşteană îl propune Universităţii Craiova. Un schimb avantajos (ca atîtea altele în fotbalul nostru) pentru ambele divizionare „A", şi Ştefănescu, şi Sameş devenind mai tîrziu titulari ai echipei noastre naţionale.

Ca şi alţi fotbalişti care s-au retras spre liniile dinapoi (în fotbalul nostru Miki Mihăilescu, Vasile Naciu, Mihai Mocanu ş.a.), Costică Ştefănescu a cunoscut consacrarea în postul de libero, încredinţat lui prin 1976. **„Acum, aveam tot jocul în faţă. Puteam să anticipez fazele, calmul şi o oarecare dexteritate în manevrarea mingii îmi intraseră în sînge, de pe vremea cînd jucam avansat, aşa încît cu noul meu post m-am acomodat repede",** ni se destăinuie Ştefănescu.

Şi, încetul cu încetul, apropiindu-ne şi mai mult de fotbalul zilelor noastre, ne amintim cît de util a devenit Ştefănescu atît echipei sale de club cît şi primei reprezentative a ţării. Intrat, cu timpul, şi mai bine în rol, Ştefănescu acţiona ca un libero modern, dublînd şi acoperind coechipierii din ultima linie, ieşind uneori de la cutie pînă în preajma „16"-lui advers, porţiune de teren atît de mult călcată de crampoanele sale pe vremea cînd era un tînăr inter rătăcitor.

Apoi, cînd împotriva tuturor aşteptărilor, naţionala a ratat calificarea în turneul final al Mundialului spaniol, puţini mai credeau că un jucător trecut de graniţa celor 30 de ani — în fotbal, o vîrstă a începutului resemnării — mai poate renaşte pentru a doua oară.

Şi de ce manieră ! Prinzîndu-şi iarăşi banderola de căpitan, el a dat noi speranţe coechipierilor, purtîndu-i (printr-un frumos exemplu personal, de dăruire pentru culorile Universităţii Craiova şi ale echipei naţionale) spre rezultate admirabile în competiţii prestigioase, precum Cupa U.E.F.A. şi campionatul european. **„Datorită seriozităţii, a modului în care gîndeşte fotbalul, Ştefănescu a făcut la echipa naţională legătura între două generaţii de jucători : prima — reprezentată de el şi de Bölöni, cea de a doua — de masivul grup al tinerilor. Ştefănescu a însemnat pentru noi, antrenorii** — ne mărturiseau recent Mircea Lucescu şi Mircea Rădulescu — **un pion foarte important, care a transpus în teren ideile noastre, propagînd în echipă o sănătoasă stare de spirit, absolut necesară în importanta etapă a reclădirii ei".**

„Este un model în pregătire şi joc, ne spune despre Ştefănescu şi antrenorul Constantin Oţet, care, pentru a-i contura şi mai bine profilul, ne dezvăluia şi un secret : **un singur lucru am avut să-i reproşez, la început, lui Costică Ştefănescu : era şi... a rămas prea tăcut pentru un căpitan de echipă. Mi-am dat însă repede seama că el reprezintă perfect tipul de om care tace şi... face. Duce o viaţă sportivă, se pregăteşte ca nimeni altul. Pentru a evolua cu un randament maxim, Ştefănescu îşi cîntăreşte foarte bine punctele tari şi mai puţin tari, rezolvînd cu inteligenţă chiar şi cele mai dificile situaţii ivite în cîmpul minat din zona suprafeţelor de pedeapsă".**

Să evităm şi noi, aşadar, să-i reproşăm lui Ştefănescu această tăcere care-i permite, la aproape 33 de ani (îi va împlini în curînd, la 26 martie), să adune mereu jocuri în echipa de club şi selecţii în prima reprezentativă a ţării.

Podiumul „Sportului", în care figurează pentru a patra oară consecutiv, se mîndreşte cu căpitanul Universităţii Craiova şi al echipei naţionale.

Gheorghe NICOLAESCU

Arbitrul Dan Petrescu la primul lui interviu

„VIAŢA A FĂCUT SĂ IAU, PE LISTA F.I.F.A., LOCUL LUI NICOLAE RAINEA !"

— Dan Petrescu, eşti un arbitru la modă. Seria de meciuri grele din campionat şi locul I din top-ul cronicarilor, ocupat împreună cu consacratul N. Rainea, te recomandă pentru un interviu.

— *Ar fi primul meu interviu. De care, să fiu sincer, mi-e puţin teamă.*

— De ce ? !

— *Să nu zică unii că nici n-am ajuns bine arbitru şi încep să dau interviuri. Eu sînt mai modest, poate că ar fi mai bine să amînăm interviul...*

— Un interviu început nu se amînă ! Aşadar, s-a vorbit mult despre Dan Petrescu în ultima vreme, dar marele public te cunoaşte prea puţin, ca să nu zic deloc. Cine eşti, dumneata, Dan Petrescu ?

— *Scurta mea prezentare ar suna cam aşa : m-am născut la 19 mai 1944, lîngă Videle şi sînt tehnician la IMUA Bucureşti. Am jucat fotbal la piticii, juniorii şi tineretul Progresului Bucureşti, am făcut parte şi din lotul echipei mari, însă nu puteam ajunge în „11"-le de bază din moment ce printre titulari se găseau Dinulescu, Mateianu... Pînă la urmă, am jucat în divizia secundă, la C.F.R. Roşiori, cu Bîrtaşu, Copil şi Leahevici, şi la Maşini unelte, în „C". La Maşini unelte şi jucam şi arbitram, la sector, acolo unde, fiind foarte greu, se cern cei care se apucă de arbitraj. Şcoala de arbitri am făcut-o în 1971, iar în Divizia „A" am debutat în toamna lui '81, cu un singur meci, U.T.A.—F. C. Argeş, pentru ca în acel retur să arbitrez 10 partide. Acum am 40 de meciuri conduse la centru. Cam asta-i...*

— Cum explici ascensiunea rapidă din ultimii doi ani ?

— *Sînt mai multe cauze. În primul rînd, federaţia a avut încredere în mine. Apoi, era şi un gol care trebuia umplut, asta a fost şansa mea. După aceea, şi presa, care m-a susţinut. La care se adaugă şi pregătirea mea foarte serioasă care m-a ajutat să nu dau peste cap nici unul din acele „meciuri de foc", cum au fost, numai în anul trecut, Universitatea Craiova — Dinamo, în semifinalele Cupei, Sportul studenţesc — Dinamo, Dinamo — Steaua, Steaua — Sportul studenţesc, Sportul studenţesc — Dinamo.*

— Ai avut vreun arbitru idol ?

— *Am avut mai mulţi. Bentu, pentru talentul său nativ, Dinulescu, pentru prestanţă, Limona, pentru promptitudine, Rainea, pentru tot ce înseamnă dînsul în arbitrajul românesc. De la fiecare am „furat" cîte ceva, şi încă ascult mulţi foşti arbitri care mă văd şi îmi fac unele recomandări.*

— Ce e mai greu în arbitraj ?

— *Să nu cunoşti pe nimeni ! Şi să primeşti felicitări de la ambele echipe după meci. Cum se întîmplă la... rugby.*

— Invidiezi arbitrii de rugby ?

— *Da ! Pentru că, acolo, orice ai fluiera, nimeni nu contestă decizia arbitrului. Acolo, toţi sînt cavaleri, în teren şi în afara lui...*

— Frumos spus ! Dar orice arbitru visează şi, acolo, sus, la... FIFA !

— *Aşa-i ! Orice arbitru visează ecusonul FIFA ! Toamna trecută am fost inclus pe lista FIFA. Viaţa a făcut să iau, pe această listă, locul lui Nicolae Rainea, „monstru sacru" care a împlinit 50 de ani. Mă simt obligat să nu-l fac de rîs. Primul examen, luna aceasta, în turneul internaţional de la Calcutta, unde vor conduce numai arbitri de pe lista FIFA.*

Mircea M. IONESCU

DIVIZIONARELE „A" ÎN CIFRE ŞI COMENTARII

14. CORVINUL 17 5 4 8 23-24 14

● **A obţinut 12 puncte acasă** (a pierdut cîte două puncte cu Jiul şi Steaua, cîte unul cu Sportul studenţesc şi Dunărea C.S.U.) şi 2 în deplasare (cîte unul cu F. C. Bihor şi F. C. Olt).

● **Golgeterii echipei :** Petcu 5 goluri, Mateuţ 4, Gabor 3, Văetuş, L. Moldovan şi Klein — cîte 2, Dumitrache, Cojocaru, Gh. Radu şi Nicşa — cîte 1, Dragnea (Dinamo) autogol.

● **Jucători folosiţi :** 20 — Dubinciuc 17 meciuri, Gălan, Mateuţ şi Petcu — cîte 16, Bogdan şi L. Moldovan — cîte 15, Gabor şi Klein — cîte 14, Nicşa 13, Ioniţă 12, Cojocaru şi Văetuş — cîte 10, Gh. Radu 9, Stredie şi Oncu — cîte 8, Vlad, Alexa şi Tîrnoveanu — cîte 6, Dumitrache 4, Bardac 1.

● **Podiumul remarcaţilor :** 1. Mateuţ a fost trecut de 12 ori cu majuscule în caseta tehnică, 2. Gabor 9, 3. Klein 8.

● **Cartonaşe roşii :** Klein (etapa a 9-a).

● **Cartonaşe galbene :** 21 — 10 jucători; cele mai multe : Bogdan 4.

● **A beneficiat** de o lovitură de la 11 m, transformată de Petcu; a fost sancţionată cu 2 penalty-uri, ambele transformate.

● **A expediat** 205 şuturi (149 acasă — 56 în deplasare), dintre care 102 pe poartă (75 acasă — 27 în deplasare).

MATEUŢ

O CLASARE SUB NIVELUL VALORIC AL LOTULUI

● Comportare evident sub nivelul celei din turul campionatului trecut, cînd încheia sezonul de toamnă pe locul 4, avînd atunci 21 de puncte, faţă de cele 14 actuale.

● Echipa a resimţit, în apărare, lipsa lui Rednic şi Andone.

● Dintre noii veniţi, au dat satisfacţie Văetuş, Gh. Radu şi L. Moldovan ; sub aşteptări — randamentul lui Stredie şi Vlad.

● Schimbarea antrenorilor cu care s-a început (Dumitrache şi Ene II), desele căutări ale formulei de echipă, lipsa omogenităţii (5 nume noi !) au dus la o comportare inconstantă, reflectată, între altele, de cele 6 puncte pierdute acasă.

● Noul cuplu de antrenori, Ladislau Vlad — Carol Gall, a reuşit în ultima vreme o stabilizare de formulă, bazată pe linia de mijloc Klein — Mateuţ — Petcu şi pe fixarea lui Nicşa ca fundaş.

● Unul din obiectivele importante pentru sezonul viitor este întărirea apărării : în această toamnă s-au primit 24 de goluri, faţă de numai 12 în turul trecut ! Tehnicienii Corvinului aşteaptă mai multă constanţă de la Dubinciuc şi împlinirea speranţelor puse în Cojocaru şi Tîrnoveanu.

● De asemenea, se doreşte o mai mare constanţă din partea internaţionalului Gabor, a cărui zi, bună sau proastă, se resimte în întreaga evoluţie a echipei într-un meci.

● Marele cîştig al sezonului : titularizarea — cu foarte bune rezultate — a tînărului Mateuţ.

● Echipa a manifestat o nervozitate dăunătoare. Dovadă, locul 14—15 din Trofeul fair-play. Deci, încă o preocupare pentru retur.

● Cu toate defecţiunile din toamnă, hunedorenii sînt optimişti. Ei consideră că au un lot de prima jumătate a clasamentului. Subscriem.

Radu URZICEANU

15. RAPID 17 4 5 8 13-19 13

● **A obţinut 9 puncte acasă** (a pierdut cîte două puncte cu Dinamo, F.C. Bihor şi F. C. Argeş, cîte unul cu F.C. Olt, Politehnica Iaşi şi Steaua) şi 4 în deplasare (două cu Sportul studenţesc, cîte unul cu Chimia şi Jiul).

● **Golgeterii echipei :** Manea 4 goluri, Ion Ion, Avram, Damaschin — cîte 2, P. Petre, Rada şi Petruţ — cîte 1.

● **Jucători folosiţi :** 20 — Mincu şi Damaschin — cîte 17 meciuri, Ion Ion, Manea şi Rada — cîte 16, Pîrvu şi Manu — cîte 15, P. Petre şi Petruţ — cîte 13, Sameş, Avram şi Băjan — cîte 11, Tiţă şi Cojocaru — cîte 10, I. Popescu 9, Sişcă şi St. Popa — cîte 4, I. Gabriel 2, Paraschiv şi Aron — cîte 1.

● **Podiumul remarcaţilor :** 1. Manea a fost trecut de 10 ori cu majuscule în caseta tehnică, 2. Manu 9, 3. Ion Ion 7.

● **Cartonaşe roşii :** nici unul.

● **Cartonaşe galbene :** 14 — 10 jucători; cele mai multe : Manea, P. Petre, Ion Ion şi Rada — cîte 2.

● **A beneficiat** de 4 lovituri de la 11 m, toate fiind transformate de Manea ; nu a fost sancţionată cu nici un penalty.

● **A expediat** 191 de şuturi (139 acasă — 52 în deplasare), dintre care 91 pe poartă (72 acasă — 19 în deplasare).

MANEA

CORELAŢIA ATAC — APĂRARE

● Rapid, una dintre cele mai îndrăgite echipe din fotbalul nostru, a revenit în Divizia „A" după un marş triumfal în seria a II-a a eşalonului secund, cu mari speranţe şi cu obiectivul declarat de „a rămîne".

● Prima parte a turului s-a derulat pentru vişiniii de lîngă Podul Grant — dar care joacă pe Republicii — conform intenţiilor lor declarate. În primele nouă etape bilanţul general al feroviarilor se înscria la numai „minus 1" în clasamentul adevărului. Rapid pierduse acasă cinci puncte, dar obţinuse în deplasare patru. A urmat însă căderea din a doua parte a turului.

● Echilibrul s-a rupt, de fapt, în final, în ultimele două partide, cele cu F.C. Argeş şi F.C. Baia Mare : 0—2 şi 0—3 ! Două înfrîngeri usturătoare, care au stricat pînă şi golaverajul echipei.

● Rapid a primit, aşadar, 19 goluri, mai puţine decît jumătate dintre celelalte divizionare din întrecere. A marcat însă numai 13, tot atîtea cîte au marcat şi C.S. Tîrgovişte şi Petrolul. Doar F.C. Olt (12) şi Dunărea C.S.U. (8) au la activ mai puţine. Prin urmare, în corelaţia goluri marcate — goluri primite se ascund cauzele situaţiei actuale a echipei. Apărarea l-a redescoperit pe Manu, în deosebită formă sportivă, şi l-a avut pe mereu tînărul Sameş, tot timpul la post. Atacul s-a bizuit însă numai pe Manea, găsind foarte greu drumul spre golurile care aduc victorii.

● Valorificînd mai inteligent eforturile lui Manea (vioara întîi a atacului) şi ale lui Damaschin (un vîrf înzestrat pentru acest post), avîndu-l acum în lot şi pe Ştefan Popa (un mijlocaş ofensiv cu experienţă), Rapid poate echilibra în retur raportul atac-apărare. Şi poate aduce la primăvară şi... primăvară în sufletele miilor ei de suporteri.

Laurenţiu DUMITRESCU